

Josef Švec se narodil necelý rok před koncem druhé světové války v Klatovech. Během německé okupace byl Josefovo otec vyhozen ze zaměstnání a nasazen do Škodovky. Na základě vyhlášky byly v Protektorátu Čechy a Morava uzavřené vysoké školy, což mělo na rodinu pana Švece výrazný dopad. Po atentátu na Reinharda Heydricha německá vláda zatkla každého, kdo měl v rodině někoho, kdo utekl za hranice. Tento osud se tedy nevyhnul ani rodině pana Švece. Nadějeplné poválečné období vystřídal únor 1948. Strýci pana Švece, který působil na vojenské akademii, se krátce po komunistickém puči, se kterým ostře nesouhlasili, podařilo utéct do zahraničí, kam o rok později pomohli Josefovi rodiče uprchnout také jeho manželce. Strýc Josefa Švece zemřel v exilu poté, co se dočkal revoluce. Aby mohl být pochovaný na Šumavě, zařídil Josef pohřeb. Zde se setkal s Lubošem Hruškou, mezi Josefem a Lubošem vzniklo celoživotní přátelství. Komunistický režim se na životech Josefa Švece a přítele Luboše Hrušky podepsal velmi tvrdě. Oba měli zákaz studia, pracovali na podřadných místech, Luboš Hruška byl neustále vyslýchán Státní bezpečností. Na konci tohoto období začal Luboš Hruška rozvíjet myšlenku a to vybudovat v původním ovocném sadu Památník obětem zla. Hluboká myšlenka a síla tohoto místa spojovala mnoho významných osobností. Jedním z nich byl páter Michal Pometlo, který se o podobu meditační zahrady významně zasloužil. Součástí Památníku je také Křížová cesta, která byla vybudována Romanem Podrázským.